

Сборник съдебна практика

Дело C-429/15

Evelyn Danqua
срещу
Minister for Justice and Equality и др.

(Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal)

„Преюдициално запитване — Директива 2004/83/ЕО — Минимални стандарти относно условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила — Национална процесуалноправна норма, предвиждаща срок от петнадесет работни дни за подаване на молба за субсидиарна закрила, считано от уведомлението за отхвърляне на молбата за убежище — Процесуална автономия на държавите членки — Принцип на равностойност — Принцип на ефективност — Добро протичане на процедурата за разглеждане на молбата за субсидиарна закрила — Добро протичане на процедурата за връщане — Несъвместимост“

Резюме — Решение на Съда (трети състав) от 20 октомври 2016 г.

1. *Право на Европейския съюз — Права, предоставени на частноправни субекти — Национални процесуални правила — Условия за прилагане — Спазване на принципите за равностойност и ефективност — Национална процесуалноправна норма, предвиждаща срок от петнадесет работни дни за подаване на молба за субсидиарна закрила, считано от уведомлението за отхвърляне на молбата за убежище — Нерелевантно позоваване на принципа на равностойност*

(Директиви 2004/83 и 2005/85 на Съвета)

2. *Преюдициални въпроси — Компетентност на Съда — Установяване на релевантните норми от правото на Съюза — Преформулиране на въпросите*

(член 267 ДФЕС)

3. *Контрол по границите, убежище и имиграция — Политика относно убежището — Статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила — Директива 2004/83 — Национална процесуалноправна норма, предвиждаща срок от петнадесет работни дни за подаване на молба за субсидиарна закрила, считано от уведомлението за отхвърляне на молбата за убежище — Недопустимост — Несъответствие с принципа на ефективност*

(Директива 2004/83 на Съвета)

1. В рамките на преюдициално запитване относно това дали принципът на равностойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална процесуалноправна норма, която поставя молба за предоставяне на статут на субсидиарна закрила в зависимост от преклузивен

срок от петнадесет работни дни, считано от уведомяването от компетентния орган за възможността за отхвърления кандидат за убежище да подаде подобна молба, позоваването на принципа на равностойност не е релевантно.

Всъщност спазването на принципа на равностойност налага еднакво прилагане на национално правило към процедурите, основани на правото на Съюза, и процедурите, основани на националното право.

Положението, което стои в основата на преюдициалното запитване, обаче засяга две молби, основани на правото на Съюза, а именно молба за предоставяне на статут на бежанец и молба за предоставяне на статут на субсидиарна закрила.

(вж. т. 24, 30, 32 и 35)

2. Вж. текста на решението.

(вж. т. 36 и 37)

3. Принципът на ефективност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална процесуалноправна норма, която поставя молба за предоставяне на статут на субсидиарна закрила в зависимост от преклузивен срок от петнадесет работни дни, считано от уведомяването от компетентния орган за възможността за отхвърления кандидат за убежище да подаде подобна молба.

Всъщност в приложение на принципа на ефективност подобна национална процесуалноправна норма трябва да позволява ефективен достъп на лицата, търсещи субсидиарна закрила, до правата, които им предоставя Директива 2004/83 относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. В това отношение процедурата за разглеждане на молбите за субсидиарна закрила има особено значение, доколкото позволява на кандидатите за международна закрила да се гарантира защитата на техните най-основни права с предоставянето на подобна закрила.

В този контекст с оглед на трудностите, които могат да срещнат подобни кандидати, по-конкретно поради тежкото житейско и материално положение, в което те евентуално се намират, подобен преклузивен срок се оказва изключително кратък и на практика не гарантира на всички тези кандидати действителна възможност да подадат молба за предоставяне на статут на субсидиарна закрила и евентуално да получат статута, предоставен с тази закрила. При това положение подобен срок не може да бъде разумно оправдан за целите на гарантиране на доброто протичане на процедурата за разглеждане на молба за предоставяне на този статут.

Поради това разглежданата национална процесуалноправна норма е от естество да осуети ефективния достъп на кандидатите за субсидиарна закрила до правата, които им са признати с Директива 2004/83.

(вж. т. 39, 45, 46, 48 и 49 и диспозитива)